

kde zákon potřebných předpisů nemá. Poučí nás také o možnosti použití analogie v řízení exekučním, pokud použití její je vůbec přípustné.

Soustavná úprava výkladů o předpisech exekučních byla u nás postrádána, a dílo toto vyšlo právě v době, kdy praktikové skutečně postrádali řádného výkladu zákonů exekučních obojí oblasti. Pokud se týče sporných otázek práva exekučního, jsou při nich citována rozhodnutí nejvyššího soudu, čímž se umožňuje rozřešení sporné otázky jich srovnáním a studiem.

Autor přihlíží ke všem zákonům vydaným po r. 1918 a upravujícím materie exekučního práva společně, neb pouze v té které oblasti (zemí historických — neb zemí dříve uherských). Podstatné úpravy exekučního práva dostalo se zákonem z 19. I. 1928 č. 23 Sb. z. a n., který upravil jednotně exekuci proti exteritoriálním osobám a přiznal charakter exekučního titulu rozhodnutím soudů sociálního pojištění a smírům před nimi. Důležitý je předpis čl. XVII. zák. č. 23/28 Sb. z. a n., jenž stanoví, že exekuční tituly v oblasti jednoho práva uznávají dlužno i v oblasti druhého práva. Veškeré tyto předpisy docházejí v tomto díle řádného odůvodnění. Není opomenuto poukázat na čl. VI. zák. č. 23/28 Sb. z. a n., jenž shodně s ex. ř. rak. upravuje předpisy o exekuci mobilární, a jej na příslušném místě vyložit.

Najdeme ve spise i změny materiálního práva exekučního, způsobené zák. o přímých daních (č. 76/27 Sb. z. a n.) a také předpisy zvláštních zákonů, pokud upravují postup exekuce podle těchto zákonů přípustné anebo pokud ustanovení ex. ř. (ex. zák.) mění.

Celé toto dílo, opatřené věcným rejstříkem, má 310 stran a je rozděleno na část všeobecnou a zvláštní. Část zvláštní pak na tři díly, z nichž prvý pojednává o exekuci k vydobytí peněžitých pohledávek (exekuci na nemovitosti, movitosti, peněžitě pohledávky a jinaká práva majetková), druhý o exekuci k vynucení činů nebo opomenutí, třetí pak o exekuci zajišťovací a prozatímním opatření.

Autor (jak se proslýchá) pracuje nyní na úpravě předpisů o řízení nesporném, jež doznalo změny zák. č. 130/30 Sb. z. a n. a zák. č. 100/31 Sb. z. a n., upravujícím všeobecnou část řízení nesporného. Vydáním tohoto díla rozmnoží autor řadu svých děl právnických, jež jako největší odměnu jemu přinášejí vědomí, že prospěl celku.

Dr. J.

Sborník veř. práva čsl. Sešity XXI.—XXIII. (nakladatelství Polygrafia — Rudolf M. Rohrer — Brno) přináší opětně hojně článků, které obsahem, resp. novým zpracováním zaujmou živou pozornost čtenářů. Ukončením hesla *N a d a c e* (Eman. Hermann-Otavský) přináší nám hesla *Náhrada škody ve veř. právu* (Matějka), *Nájem území* (Tomsa), *Nakažlivé nemoci* (Chaloupka), *Nakladatelství* (Kizlink), *Nalezené věci* (Hoffmann), *Národ* (Weyr), dále obsažná hesla *Národní banka československá* (Pospíšil), *Národní shromáždění* (Weyr), *Národní výbor* (Kalousek),

Nařízení (Hoetzel), Nedělní klid (Janeček), Neděl zemědělský — střední selský statek (Horáček st.), Nejvyšší soud (Popelka), Nejvyšší správní soud — na 54 stránkách (Hácha), Nejvyšší účetní kontrolní úřad (Šupáček), Nejvyšší vojenský soud (Zelený), Nekalá soutěž (Karel Hermann-Otavský), Nemocnice a jiné ústavy léčebné a humanitní (Bébr), Neutralisace (Vošta), Nostrifikace (Šíp-O. Sommer-Jirsák), Notáři obecní (obvodní) na Slovensku a v Podkarp. Rusi (Laštovka) a Notářství (Čulík).

D E N Í K.

Bruno Kafka. V prvních dnech měsíce července t. r. zemřel po dlouhém a těžkém utrpení Dr. B r u n o K a f k a, řádný profesor občanského práva na universitě v Praze. Jím odešla z našeho právního a státního života osobnost nad míru významná. Syn pražského advokáta, žáka Randova, habilitoval se spisem *Die eheliche Gütergemeinschaft* 1906. Nejvýznamnějším jeho literárním činem bylo vydání akademických přednášek *K r a s n o p o l s k é h o*, jež vyšlo pode jménem *Lehrbuch des oesterreichischen Privatrechtes*, a to díl III. (právo obligační) 1910, díl IV. (právo rodinné) 1911, díl V. (právo dědické) 1914. Pietní akt, kterým bylo vydání přednášek učitelových, nezabránil, aby tu vyrostlo samostatné kompendium, jež náleží k nejlepším v literatuře občanského práva, hledící k obč. zák. z r. 1811.

K a f k a se účastnil velmi usilovně prací o nový občanský zákoník československý. Byl referentem subkomitétu pro právo rodinné. Těžká choroba, která jej přepadla r. 1928, mu zabránila, aby se v plném rozsahu zúčastnil prací superrevisních. Ale přece, když choroba polevila, revidoval práci svých kolegů ze superrevisní komise, takže celý tekst osnovy, dohotovené v létě 1930, vznikl za jeho vydatné spolupráce. Účast ve sboru zákonodárném a nový, tentokrát letální záchvat choroby, mu pak překazily účastenství při redakci důvodové zprávy, jež byla provedena od podzimu 1930 do léta 1931.

Kafka byl významným politikem od svého mládí. Jeden z posledních liberálů, jak o sobě rád říkával s dávkou ironie, byl politicky činný již před válkou. Po válce byl členem prvního parlamentu podle ústavy z r. 1920 a pak, po krátké epizodě v zemském zastupitelstvu českém, byl členem parlamentu vyhlášeného z voleb r. 1929. Jak je pochopitelné, rozcházel se s námi namnoze v politickém hodnocení dějů a v politickém snažení. Ale zasloužil si i po této stránce predikátu, který je nejvyšším vyznamenáním v Anglii: *He was a honest man.* K.

Dr. Michal Navrátil †. Ještě než uschla tiskařská čern řádků, které oznamovaly dovršení sedmdesátého dne narození Dr. Navrátila, slyšeli jsme, že jubilant vážně onemocněl a dne 3. října 1931